

IX. Cikk

A jelen Egyezmény értelmezéséből, vagy alkalmazásából adódó eltéréseket és vitákat a Szerződő Felek egymás közötti tárgyalásokon tisztázzák.

X. Cikk

Az Egyezmény a hatálybalépéstől számított 5 évig marad érvényben és időtartama automatikusan újabb 5 évvel meghosszabbodik, amennyiben a Szerződő Felek egyike — legalább 6 hónappal az Egyezmény lejáratá előtt — ellentétes szándékáról írásban nem értesíti a másik felet.

XI. Cikk

Az Egyezményt bármelyik fél, bármikor írásban mondhatja fel és érvényessége a felmondástól számított 6 hónap múlva szűnik meg.

Készült Caracasban, Ezerkilencszáznyolcvannyolc december hónap tizenharmadik napján két eredeti példányban, magyar és spanyol nyelven. Mindkét szöveg egyaránt hiteles.

(Aláírások)

3. § (1) Ez a rendelet kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban 1989. április 20-ától kezdődően kell alkalmazni.

(2) A rendelet végrehajtásáról a külügyminiszter és a művelődési miniszter gondoskodik.

**77/1989. (VII. 10.) MT rendelet
a szolgálati találmányért járó díjazásról
és a találmányokkal kapcsolatos egyéb
intézkedésekről**

A Minisztertanács a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1969. évi II. törvény (a továbbiakban: Szt.) 72. §-ának (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli.

1. § (1) A szolgálati találmányt [Szt. 9. § (1) bekezdés] értékesítése esetén a feltalálót találmányi díj illeti meg, ha

a) a találmányt szabadalom védő, az értékesítés megkezdésétől a végleges szabadalmi oltalom megszűnéséig;

b) a találmány végleges szabadalmi oltalma a munkáltató [Szt. 9. § (2) bekezdés] lemondása vagy a fenntartási illeték megfizetésének elmulasztása miatt szűnt meg, az értékesítés megkezdésétől addig az időpontig, amikor a szabadalom lejáratá miatti szűnt volna meg.

(2) A szolgálati találmány értékesítésének kell tekinteni

a) a találmány tárgyának a gazdasági tevékenység körében való rendszeres előállítását, használatát és forgalomba hozatalát (a továbbiakban együtt: hasznosítás);

b) a szabadalom hasznosításának más részére történő engedélyezését; valamint

c) a szabadalom teljes vagy részleges átruházását.

2. § (1) A feltalálót a hasznosítás, az egyes hasznosítási engedélyek és az átruházás után külön-külön, valamint a hasznosítás ellenérték nélküli engedélyezése és az ingyenes átruházás esetén is megilleti a találmányi díj.

(2) Találmányi díjat a munkáltató, közös szabadalom esetén — a szabadalmastársak eltérő megállapodása hiányában — a

hasznosító szabadalmastárs köteles fizetni; a hasznosítás engedélyezése és az átruházás esetén a jogszerző a díjfizetési kötelezettséget átvállalhatja.

(3) Találmányi díj jár a külföldi szabadalom, illetőleg az annak megfelelő tartalmú más jogi oltalom alapján történő értékesítés esetén is; a hasznosítás után azonban csak akkor, ha azért a feltaláló belföldi szabadalom alapján nem tarthat igényt találmányi díjra.

3. § (1) A feltalálót az előnnyel és az annak eléréséhez nyújtott feltalálói hozzájárulással arányos találmányi díj illeti meg.

(2) A találmányi díjba be kell számítani az adott megoldás után korábban fizetett újtási díjat.

(3) Az állami minősítésben részesített növény- és állatfajta esetén a feltaláló — az adott szerződés megkötése során a szabadalmas választásától függően — a találmányi vagy a növény- és állatfajta állami minősítésére vonatkozó jogszabályok szerinti díjazást érvényesítheti.

(4) A feltaláló díjazására a munkáltatóval, a hasznosító szabadalmastársal illetőleg a jogszerzővel kötött szerződése irányadó; a szerződésben, illetőleg a díjazásra kötelezett fél által alkalmazott általános szerződési feltételekben a rendelettel el lehet térni.

4. § A találmány értékesítését előmozdító, munkaköri kötelességen kívül végzett közreműködői tevékenységért szerződés alapján jár díjazás.

5. § Ha a feltaláló vagy a közreműködő a munkáltató magasabb vezető állású dolgozója, a találmánnyal összefüggő díjazás megállapításához a munkáltatói jogokat gyakorló szerv hozzájárulása szükséges.

6. § (1) A találmányi díjviták eldöntése bírósági útra tartozik.

(2) Az Országos Találmányi Hivatal újtási és találmányi szakértői testülete megbízás alapján szakértői véleményt ad olyan találmányi díjazási ügyben, amelyben bírósági eljárás még nem indult.

7. § (1) Nagy jelentőségű találmány vagy rendszeres feltalálói tevékenység elismeréseként a miniszter (országos hatáskörű szerv vezetője) és az Országos Találmányi Hivatal elnöke együttesen a „Kiváló Feltaláló” kitüntetés arany, ezüst vagy bronz fokozatát adományozhatja.

(2) A találmányi tevékenység fejlesztésében kiemelkedő eredményt elért személyeknek a miniszter (országos hatáskörű szerv vezetője) kitüntető díjat adományozhat.

8. § (1) Ez a rendelet 1990. január 1. napján lép hatályba; egyidejűleg a szolgálati találmányért járó díjazásról és a találmányokkal kapcsolatos egyes intézkedésekről szóló 11/1983. (V. 12.) MT rendelet, az azt módosító 20/1985. (IV. 13.) MT rendelet és 24/1984. (VII. 10.) MT rendelet hatályát veszti.

(2) Ha a rendelet hatálybalépése előtt a találmányi díjszerződést vagy a közreműködői szerződést megkötötték, vagy a találmányt értékesítették, a szerződés kötés, illetőleg az értékesítés időpontjában hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

**78/1989. (VII. 10.) MT rendelet
az újtásokról**

1. § E rendelet hatálya a gazdálkodó szervezetekre (Ptk. 685. § c) pont), valamint a velük munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személyekre és azok szerzőtársaira terjed ki.

2. § Újtás a gazdálkodó szervezetnél új, számára előnnyel járó műszaki, illetőleg szervezési megoldás.

3. § (1) Újtó az, aki a megoldást tartalmazó javaslatot kidolgozta.